

Nagyon sokszor hallhatjuk a szkeptikusoktól, hogy ha a földönkívüliek tényleg ide látogatnak, akkor miért mindig az átlagos, tudományokhoz magas szinten nem értő állampolgárokkal teremtenek kapcsolatot. Nos, az ellenkezőjére is találhatunk több példát és ezek közül az egyik Daniel William Fry esete, akinek az 1950-es években fantasztikus élményei voltak. Az 1908-ban született férfi több munkahelyén robbanóanyag felügyelőként dolgozott, de figyelmét már akkor felkeltették a korabeli rakétakutatások. Amikor

Visszament a bázison lévő szobájába, ám mivel a légkondicionáló meghibásodott és hőség volt, ezért úgy gondolta, jobban teszi, ha sétál egyet a szabadban. Hamarosan beesteledett és a csillagokat nézte, amikor egy 9 méter átmérőjű gömbszerű szerkezet közeledett felé, majd az nem messze tőle leszállt a talajra. Fry összeszedte bátorságát és megközelítette a tárgyat, majd hozzáért a kezével. A hajótest felülete tükörsima volt és semmilyen illesztést vagy csavart nem látott rajta, ami nagyon elképesztette. Azután, hogy végig húzta a hajó oldalán

a kezét, enyhe bizsergést érzett az ujjaiában, majd egyszer csak megszólalt egy hang. Azt parancsolta, hogy lépjen hátrébb. A férfi követte az utasítást, de a hang forrását nem tudta meghatározni. Az viszont tovább folytatta a mondanóját, miszerint súlyosan megbetegedett volna a sugárzástól, ha húzamosabb ideig a gépet tapogatja. Fry csodálkozott a kijelentésen és szóba elegyedett a hanggal, aki kijelentette, hogy ő valójában nem földi lény. A hajó oldala kinyílt és a férfi óvatosan bepillantott. A szerkezetben csak négy szé-

ket, és egy dobozféleséget látott halovány fényben megvilágítva. A helyiségnek nem voltak sarkai, azok mindenütt le voltak kerekítve. A hang felszólította Fryt, hogy nyugodtan lépjen be, majd üljön be az egyik székbe, ezután kijelentette, hogy fél óra alatt New Yorkba fogja repíteni. A mérnök értetlenkedett, ugyanis a város több ezer kilométerre volt a támaszponttól és úgy vélte, hogy ennyi idő alatt lehetetlen megtenni egy oda-vissza utat. Ám az idegen hang biztosította arról, hogy ez lehetséges, mert fajuk egy sokkal

Beépülő idegenek

Egy rakétatudós (tudományos) fantasztikus kalandja

Sokan hisznek abban, hogy a földönkívüliek beépültek a társadalmunkba és azt folyamatosan befolyásolják. Míg egyesek hüllőszerű lényekről beszélnek akik kiválóan álcázzák magukat, addig mások teljesen emberszerű idegenekről tesznek említést, ezért aztán így könnyen elvegyülnek közöttünk. Daniel Fry az 1950-es években felkapott rakétatechnikus volt, aki azt állította, hogy a földönkívüliek kapcsolatba léptek vele és segítséget kértek tőle, annak érdekében, hogy a Földön élhessenek. Vajon azóta is köztünk vannak ezek az idegenek?

a második világháború véget ért, állást kapott az új-mexikói White Sands bázison, ahol különböző rakétákat teszteltek. Itt dolgozták ki az Aerojetet – ami később az USA legnagyobb rakétagyártója lett – és megalapítottak egy több milliós dolláros céget, aminek Fry volt az egyik alelnöke, valamint részvényese. A karrierje egyre jobban ívelt felfelé, mígnem egy csapásra minden megváltozott – a világnézetét is beleértve.

Égből érkező csúcstechnológia

1949. július 4-én Fry kollégáival az egyik közeli kisvárosba akart utazni egy busszal, hogy ünnepeljenek, de lekészte a járatot.

fejlettebb technológiát használ és egyfajta fordított gravitáció működteti a hajót.

A szerkezet olyan távvezérléssel működő gép volt, mint a 21. századi drónjaink. A technológiának hála a hajó legénysége mesterséges gravitációban tud tevékenykedni és a G-erő sem hat rájuk. Ez azért van – magyarázta a hang -, mert a test és a gép atomjai egyszerre mozdulnak el ugyanabba az irányba. A rövid okítás után Fryt valóban elrepítették New Yorkba és ezt követően visszavitték a támaszpontra. A férfi A-Lannak keresztelte el a földöntúli hangot, aki megígérte, hogy néhány hónap múlva újra felkeresi.

Egy idegen beágyazódása a társadalmunkba

Daniel Fryra nagy hatással volt ez a kalandos utazás. Hirtelesen semminek érezte magát, a tudását, a rakétamérnöki tevékenységét, ami közelében sem volt a földönkívüli technológiához képest. Hónapok múlva A-Lan jelentkezett és egy ajánlatot tett: ha Fry segít a fajtársainak, akkor új tudás birtokába kerülhet, de ha nem, akkor törölni fogják a velük kapcsolatos emlékeit. Ugyan ki

hagyna ki egy ilyen kozmikus kalandot?

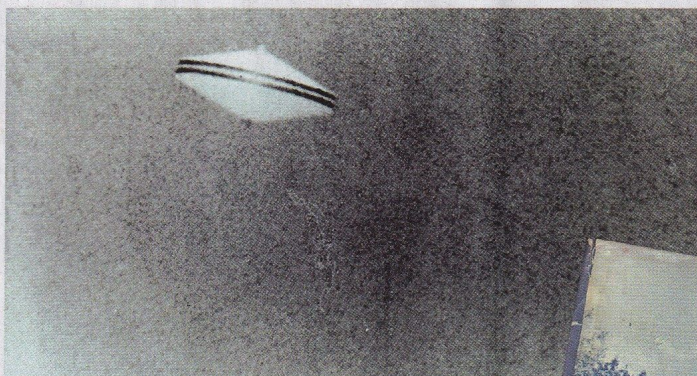
A felkérésre a rakétamérnök igent mondott. Az idegen lény első körben nyelvi, matematikai, valamint vallási témákban kért könyveket azért, hogy tanulmányozza ezeket a témaköröket. Ne feledjük, ekkor még nem volt számítógépes rendszer és világháló, mint manapság! Mindazonáltal felvetődhetne bennünk a kérdés, hogy a földönkívüliek miért nem tudták megszerezni maguknak ezeket az ismereteket? Úgy vélem, hogy ezt bármikor megtehették volna, mindazonáltal csak Fryt használták eszközül. Ez valójában róla szólt és nem róluk.

Aztán eltelt néhány év és a földönkívüliek nem jelentkeztek egészen 1954-ig. A-Lan, aki ez idáig csak telepátikusan kommunikált a rakétamérnökkel, kijelentette, hogy el szeretne vegyülni a társadalmunkban és ehhez segítségre van szüksége. Miután öt évnyi kiképzésen vett részt, lassan hozzászoktatta magát a Föld gravitációjához, ugyanis elmondása szerint a saját bolygóján feleakkora volt a nyomás, mint itt. A szervezete nem bírta volna ki, ha rögtön fizikai formában jelenik meg az első találkozásnál. Frynak szereznie kellett egy anyakönyvi kivonatot és egy útlevelet, hogy A-Lan szabadon utazhasson bárhová a bolygón.

Ez az olvasó számára roppant furcsán hangozhat, de nagyon is észszerű. Fry eleget tett a kérésnek, azonban rendkívül nehezen sikerült hozzájutnia a szükséges dokumentumokhoz, amikkel az idegen igazolhatja magát. Ugyanis az nagyon hasonlított a földi emberekre és könnyedén elvegyülhetett közöttünk. Ennek az volt az oka, hogy már az emberiséget megelőzően itt éltek, méghozzá azokon az őskontinenseken, amelyeket a geológia és a mitológia egyaránt emleget. Atlantisz és más, hasonló civilizációk olyan konfliktusba

Az űrkutatás úttörője

Hermann Oberth volt a rakétakutatás atyja, de kevesen tudják, – vagyis inkább a tudomány nem szereti hangoztatni – hogy nagy érdeklődést mutatott az UFO-k iránt. „Az én tézisem az, hogy a repülő csészealjak léteznek, és hogy ezek egy másik naprendszerből származó űrhajók. Úgy gondolom, hogy valószínűleg intelligens megfigyelőkkel vannak ellátva, akik egy olyan faj tagjai, amely talán már évszázadok óta vizsgálja a Földünket.” – jelentette ki a korabeli lapokban.

keveredtek egymással, amelyek elpusztították ezeket a korabeli birodalmakat. Ezt követően egyesek itt maradtak, míg mások elhagyták a Földet, hogy önfenntartó hajókon járják a világűr. A-Lan hangsúlyozta, hogy óva intenek minket az ahhoz hasonló pusztító technológiák bevetésétől, amelyeket ők használtak az ősidők során, mert akkor valószínűleg mi is arra a sorsra fogunk jutni, mint a szerencsétlenül járt elődök. A-Lan sikeresen beilleszkedett a társadalmunkba, de Fry-al megszakadt a kapcsolata, aki 1954-ben publikálta könyvét (*A White Sands-i incidens*), melyben megosztja az élményeit az olvasóval.

Ellentmondások és megerősítések

Az UFO-kutatók és a szkeptikusok egyaránt rávetették magukat a történetre. Fry olyan felvételeket tett közzé, amelyeken néhány másodpercig korong alakú űrhajók láthatóak. Sajnos ezek mai szemmel erősen hamisítványnak tűnnek, így ez miatt többen megkérdőjelezték az eset hitelességét.

Viszont a műszaki és technológiai leírások rendkívül összetettek és jó pár tudós felfigyelt ezekre, így többen felvették a kapcsolatot a rakétamérnökkel.

Egyébként érthetetlen lenne, hogy egy szakmájában sikeres ember ugyan miért találna ki egy kétes történetet, ami az egész pályafutását tönkre teheti?

Teljesen tudományosnak tűnik A-Lan ismerete, akinek bolygóján más a gravitáció és nem tud csak úgy a Földre lépni, mint ahogyan azt sok más esetben olvashattuk. Még egy kritika szokta érni Fryt: könyve több kiadást megélt, először 1954-ben jelent meg, majd 1966-ban. Az első változatban a találkozását 1950-re teszi, míg a későbbi verzióban már 1949-et említ. Miért nem egyeznek a dátumok, amikor ez lehetett életének egyik legfontosabb időpontja? Frynak erre meg-

van a válasza, ugyanis a könyvet a Pentagonban is olvasták – még maga Nixon és Reagan elnök is írt neki levelet – és félt, hogy ha tényleg komolyan veszik, akkor a hatóságoknak sikerül lenyomozniuk A-Lant.

Ezért nem részletezte a földönkívüli kinézetét, csupán annyit írt, hogy nagyon emberi külsővel rendelkezett. Viszont tíz év elteltével már lehetetlen lenne megtalálniuk A-Lant, így nyugodtan leírhatta a találkozás valódi dátumát.

Daniel Fry végezetül azt mondta az UFO-témáról, hogy a legnagyobb kavargást az okozza, hogy mindenki egyetlen megoldást szeretne találni a jelenségre. Így súlyos hibát vétünk, mert ez olyan lenne, mintha kiállnánk a legzsúfoltabb autópályára és az összes autót egy márkára, egy gyártási évszámra és egy bizonyos úticélra próbálnánk visszavezetni. A-Lan elárulta, hogy már számtalan faj nézett be hozzánk és egyesek csak egyszer tekintették meg a Föld bolygó népét, míg mások rendszeresen visszajárnak, és más-más célokkal érkeznek. Az eset ma is vitatéma a kutatók között. Fry 1992-ben, 84 évesen hunyt el.

MISKOLCI LÁSZLÓ

